

či nepříznivém, není ostatně mimo pochybnost — jest toliko jednou složkou podnikového účtu v rozpočtovém roce, který teprve ve svém konečném výsledku tvoří případnou příjmovou položku řádného rozpočtu obce (§ 2 č. 2 ob. fin. novely).

Nelze proto v tomto případě mluvit o snížení rozpočtového příjmu v onom smyslu, jak je míněno v § 12 ob. fin. novely. Ale pak padá také důsledek, který stížnost z této mylné subsumpcie dané skutkové podstaty pod uvedený předpis vyvozuje, t. j. ručení obecních funkcionářů, kteří pro zastavení provozu na elektr. drahách hlasovali, za případnou škodu, obci tím způsobenou. Dalo-li by se snad ručení to konstruovati z jiného titulu než z §§ 10—12 ob. fin. novely, o tom nenáleželo nss-u uvažovati, poněvadž tato otázka nebyla předmětem rozhodování žal. úřadu, a není tudíž pořadem správních stolic vyřízena.

Č. 8450.

Pojištění pensijní (Slovensko): * Posluchač práv, zaměstnaný v advokátní kanceláři na Slovensku, podléhá pensijnímu pojištění dle § 1 odst. 2 lit. b) vl. nař. č. 16/23.

(Nález ze dne 24. února 1930 č. 16.164/28.)

V ě c: Dr. Max F. a Dr. Ervín H., advokáti v Bratislavě, proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Župní úřad v Bratislavě zamítl námitky zaměstnavatelů Dr. Maxe F. a Dra Ervína H. a zaměstnance Vojtěcha E. vznesené proti výměru zem. úřadovny všeob. pens. ústavu v Bratislavě z 1. února 1927, jímž byl Vojtěch E., posluchač práv, zaměstnaný v advokátní kanceláři st-lů, uznán za povinného pensijním pojištěním ode dne 1. srpna 1925. — —

Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. soc. péče odvolání st-lů proti hořejšímu rozhodnutí — — —

O stížnosti nss uvážil:

Dle § 1 vl. nař. č. 16/23, vydaného na základě zmocňovacího zák. č. 484/21, jest pensijním pojištěním na Slov. a v Podk. Rusi povinen a podle ustanovení zák. č. 484/21 pojištěn, kdo překročiv 16. rok věku svého je v Čsl. republice v poměru služebním a dle odst. 2 lit. b) § 1 jsou povinni pojištěním zejména všichni zaměstnanci kanceláří advokátních a notářských, ovšem s výjimkou kandidátů advokacie a notářství vytčenou v § 2 odst. 1 č. 4 shora cit. vl. nař.

St-lé napadající nař. rozhodnutí jedině pod zorným úhlem ustanovení § 1 vl. nař. č. 16/23 namítají pouze, že v daném případě nelze pokládati Vojtěcha E. za zaměstnance adv. kanceláře ex professo, nýbrž za praktikanta, který studoval na právnické fakultě a v kanceláři advokátní se přiučoval, dostáváje za vykonané služby plat. Životním účelem jeho bylo se státi samostatným advokátem a ne advokátním zaměstnancem. Po náhledu st-lů nelze proto Vojtěcha E. kvalifikovati jako zaměstnance adv. kanceláře.

S vysloveným právě názorem stížnosti nemůže nss souhlasiti.

Základní podmínkou pojistné povinnosti podle zákona pensijního jest existence služebního poměru. Z ustanovení § 1 zák. č. 244/22 plyne, že služ. poměr je tu tehdy, zaváže-li se osoba nějaká po nějakou dobu k výkonům služebním pro jiného. Je-li v daném případě nesporno, že Vojtěch E. v adv. kanceláři st-lů konal jako praktikant práce za plat, sluší jej pokládati za zaměstnance adv. kanceláře. Poněvadž pak pens. pojištění jsou dle § 1 odst. 2 lit. b) vl. nař. č. 16/23 podrobeni všichni zaměstnanci kanceláře advokátní bez rozdílu s jedinou výjimkou kandidátův advokacie stanovenou v § 2 odst. 1 č. 4 cit. nař. — o kterou zde zřejmě nejde, — nelze o tom pochybovati, že i právník, který v době, kdy ještě studoval na právnické fakultě, byl zaměstnán v adv. kanceláři, podléhá povinnému pens. pojištění jako zaměstnanec adv. kanceláře. Po této stránce je tedy nerozhodno, zda životním účelem zaměstnancovým bylo státi se v budoucnosti samostatným advokátem a nikoli zaměstnancem ex professo. Irelevantnost této námítky vznesené ve stížnosti podává se z jasného znění zákona, který zdůrazňuje, že všichni zaměstnanci kanceláří advokátních jsou podle zák. pensijního povinně pojištění a z této pojistné povinnosti vyjímá v § 2 pod č. 4 jedině kandidáty advokacie.

Není proto nezákonným výrok žal. úřadu, že Vojtěch E. podléhal po rozumu § 1 odst. 2 bodu b) sh. cit. vl. nař. povinnosti pojistné, při čemž sluší se zřetelem k opačnému nazírání st-lů podotknouti, že i zaměstnanci kanceláří advokátních vykonávají služby po rozumu zák. č. 34/22 (arg. § 1 lit. b) č. 4 tohoto zák.), kterého se také dovolává § 1 odst. 2 lit. b) vl. nař. č. 16/23.

Č. 8451.

Stavební právo. — Ochrana nájemníků (Slovensko): * Proti vyklizení domu nařízenému úřadem podle § 175 stavebního statutu župy nitranské nemůže nájemník namítati, že vlastník domu nevyvohl si svolení ke zrušení nájemní smlouvy dle § 3 zák. na ochranu nájemníků č. 85/23.

(Nález ze dne 24. února 1930 č. 20.177/28.)

Věc: Ludvík K. a Gizela Č. proti župnímu úřadu v Nitře o exekuční vyklizení bytu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Pravoplatným rozhodnutím župního úřadu v Nitře z 20. října 1927 bylo podle § 175 nitranského župního stav. statutu nařízeno, aby dům č. . . . v Nitře, náležející Marii L., byl ihned pro přístup obecnstva uzavřen a do 15 dnů zbourán, ježto hrozí sesutím, a městská rada v Nitře byla zároveň požádána, aby se postarala o vystěhování a umístění rodin v tomto domě bydlících. Na žádost majitelky domu, opírající se o toto rozhodnutí, nařídil okresní úřad v Nitře výměrem z 29. února 1928 na základě § 175 uvedeného župního statutu, aby rodiny st-lů byly exekuční cestou vystěhovány. Na odvolání st-lů z rozhodnutí